अदर्शनम् 1 Not seeing, non-vision; absence, not being seen; तमाहितौत्सुक्यमदर्शनेन R. 2. 73; अन्तर्धौ येनादर्शनमिच्छति P. I. 4. 28 the person whose sight one wishes to avoid; °नं गतः Pt. 2; °नीभूतः Pt. 1 become invisible; अस्य °नं गत्वा Pt. 2 going out of his sight, beyond the reach of vision; सा चात्यन्तमदर्शनं नयनयोर्याता V. 4. 9. lost to view, become invisible. -2 Neglect, or failure to see; ब्राह्मणादर्शनेन च Ms. 10. 43. -3 (Gram.) Disappearance, elision, omission; अदर्शनं लोपः P. I. 1. 60. -4 Non-mention, non-assertion; दर्शनादर्शनयोश्च दर्शनं प्रमाणम्। ŚB. on MS. 10. 7. 36. -5 Ignorance; अदर्शनादापतिताः पुनश्चादर्शनं गताः Mb. 11. 2. 13.

अदल *a.* 1 Leafless. -2 Without parts. -**लः** A plant (हिज्जल) Eugenia or Barringtonia Acutangula. (Mar. समुद्रफळ). -**ला** A plant (घृतकुमारी) Aloe Indica Royle. (Mar. कोरफड).

अदस् *pron. a.* [न दस्यते उत्क्षिप्यते अङ्गुलिर्यत्र इदंतया निर्द्धारणाय पुरोवर्तिनि एवाङ्गुलिनिर्देशः संभवति नापुरोवर्तिनि, न-दस्-क्विप् Tv.] (असौ *m. f.* अदः *n.*). That, (referring to a person or thing not present or near the speaker) (विप्रकृष्ट or परोक्ष); इदमस्तु सन्निकृष्टं समीपतरवर्ति चैतदो रूपम्। अदसस्तु विप्रकृष्टं तदिति परोक्षे विजानीयात्॥ अमुष्य विद्या रसनाग्रनर्तकी N. 1. 5; असौ नामाऽहमस्मीति स्वनाम परिकीर्तयेत् Ms. 2. 122. I am that person, so and so (giving the name); असावहमिति ब्रूयात् 130, 216; Y. 1. 26. अदस् is, however, often used with reference to प्रत्यक्ष or सन्निकृष्ट objects &c. in the sense of 'this here', 'yonder'; असौ शरण्यः शरणोन्मुखानाम् R. 6. 21. (असाविति पुरोवर्तिनो निर्देशः Malli.); अमी रथ्याः Ś. 1. 8.; अमी वह्नयः 4. 18; 7. 11. It is often used in the sense of तत् as a correlative of यत्; हिंसारतश्च यो नित्यं नेहासौ सुखमेधते Ms. 4. 170. He, who &c. But when it immediately follows the relative pronoun (योऽसौ, ये अमी &c.) it conveys the sense of प्रसिद्ध 'well-known', 'celebrated', 'renowned'; योऽसावतीन्द्रियग्राह्यः सूक्ष्मोऽव्यक्तः सनातनः Ms. 1. 7; योऽसौ कुमारसेवको नाम Mu. 3; योऽसौ चोरः Dk. 68; sometimes अदस् used by itself conveys this sense; विधुरपि विधियोगाद् ग्रस्यते राहुणाऽसौ that (so well-known to us all) moon too. See the word तद् also and the quotations from K. P. -*ind.* There, at that time, then, thus, ever; correlative to some pronominal forms; यदादः, यत्रादः whenever, whereever &c. By अदोऽनुपदेशे P. 1. 4. 70. अदस् has the force of a (गति) preposition when no direction to another is implied; अदःकृत्य अदःकृतम्; । परं प्रत्युपदेशे तु अदःकृत्वा अदःकुरु। Sk.

अदसीय *a.* Belonging to this or that, Śāhendra. 2.42.

अदस्यति Den. P. To become that P. VIII. 2. 80.

अदातृ *a.* 1 Not giving, miserly; आदाननित्याच्चादातुः Ms. 11. 15. not liberal -2 Not giving (a daughter) in marriage; कालेऽदाता पिता वाच्यः Ms. 9. 4. -3 Not liable to payment.

अदादि *a.* Having अद् at the head, a term used to mark roots of the second conjugation.

अदान *a.* [न. ब.] 1 Not giving, miserly. -2 Without rut (or not charitable); सदादानः परिक्षीणः शस्त एव करीश्वरः। अदानः पीनगात्रोऽपि निन्द्य एव हि गर्दभः॥ Pt. 2. 70.

अदान्य, अदायिन्, अदामन्, अदाशु, अदाशुरि, -दाश्वस् *a.* Ved. Not giving, miserly, poor; irreligious, impious, जघन्वाँ इन्द्र मित्रेरूञ्चोदप्रवृद्धो हरिवो अदाशून् Rv. 1. 174. 6. यस्ते देवाँ अदाशुरिः प्रममर्ष मघत्तये Rv. 8. 45. 15.

अदाभ्य *a.* Ved. 1 Faithful, trusty. -2 Uninjured, unhurt; अदाभ्यः पुरएता विशाम् Rv. 3. 11. 5. -3 Pure, undefiled. -4 Unapproachable. -**भ्यः** N. of a soma-offering in the ज्योतिष्टोम Sacrifice; अदाभ्येन प्रचरति.

अदाय *a.* [नास्ति दायो यस्य] Not entitled to a share.

अदायाद *a.* 1 Not entitled to be an heir; पुमान्दायादोऽदायादा स्त्री Nir; कानीनश्च सहोढश्च क्रीतः पौनर्भवस्तथा। स्वयंदत्तश्च शौद्रश्च षडदायादबान्धवाः॥ Ms. 9. 160. -2 Destitute of heirs.

अदायिक *a.* (-की *f.*) [दायमर्हति दाय-ठक् न. ब.] 1 That which is not claimed by an heir; destitute of heirs; अदायिकं धनं राजगामि Kāty. -2 Not relating to inheritance.

अदारः [न. ब.] 1 One who has no wife, a widower or bachelor. -2 [न. त.] Not injuring or tearing.

अदारिका N. of a plant. (Mar. वृक्षकमळ)

अदासः A free man; Ms. 10. 32.

अदाह्य *a.* 1 Incombustible. -2 Not fit to be burnt on the funeral fire. -3 Not capable of being burnt, epithet of परमात्मन्.

अदिक्क *a.* Ved. Having no direction or region of the world for oneself; banished from beneath the sky. Śat. Br.

अदिति *a.* [न दीयते खण्ड्यते बध्यते बृहत्त्वात्; दो-क्तिच्] Free, not tied. आदित्यासो अदितयः स्याम Rv. 7. 52. 1. boundless, unlimited, inexhaustible; entire, unbroken; happy, pious (mostly Ved. in all these senses). -**तिः** [अत्ति प्राणिजातम्; अद्-इतिच्] 1 Devourer *i. e.* death; यद्यदेवासृजत तत्तदत्तुमध्रियत, सर्वं वा अत्तीति तददितेरदितित्वम् Bṛi. Ār. Up. 1. 2. 5. -2 An epithet of God. -**तिः** *f.* [न दातुं शक्तिः] 1 Inability to give, poverty. -2 [दातुं छेत्तुम् अयोग्या] (*a*) The earth. (*b*) The goddess Aditi, mother of the Ādityas, in mythology represented as the mother of gods; see further on. (*c*) Freedom, security; boundlessness, immensity of space (opp. to the earth). (*d*) Inexhaustible abundance, perfection. (*e*) The lunar mansion called पुनर्वसु. (*f*) Speech; या प्राणेन संभवत्यदितिर्देवतामयी (शब्दादीनां अदनात् अदितिः Śaṅkara). (*g*) A cow. cf. ŚB. on MS. 10-3-49. (*h*) Milk; wife (?). -**ती** (*dual*) Heaven and earth. [अदिति literally means 'unbounded', 'the boundless Heaven,' or according to others, 'the visible infinite, the endless expanse beyond the earth, beyond